

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 627: Nếu Ly Tướng Được Một Phần, Tâm Thanh Tịnh Liên Hiện Một Phần

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 054)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nếu ly tướng được một phần, tâm thanh tịnh liền hiển hiện một phần. Ngay khi mới ly được một phần, gọi là Bồ tát Sơ Trụ, cũng gọi là Chánh Định Tụ.】

Trước tiên, chúng ta hãy xem câu này. Đây là cảnh giới của Bồ tát Đại thừa, hoàn toàn lấy tiêu chuẩn của bộ kinh này để giảng. “Tướng” chính là chỉ cho bốn tướng: Ngã tướng, Nhân tướng, Chúng sanh tướng, Thọ giả tướng. Nói rằng có thể ly được một phần, “một phần” này là nói đến một phần vi tế, chứ không phải nói đến sự chấp trước thô thiển, rõ rệt. Nếu như nói đến sự chấp trước thô thiển, thì A-la-hán đã ly được rồi. A-la-hán đã phá được ngã chấp, đoạn được kiến tư phiền não, nhưng các Ngài vẫn còn pháp chấp, pháp chấp chưa phá. Chúng ta thử hỏi, ai chấp trước pháp? Ngã chấp không còn nữa, vậy ai chấp trước pháp? Đương nhiên là vẫn còn có một cái “ngã”, nếu như không có “ngã”, thì người nào đi chấp trước pháp? Đây chính là nói đến phần vô minh vi tế vượt ngoài tam giới. Ngài A-nan trong pháp hội Lăng Nghiêm nói đến “sự chấp trước vi tế” chính là ý nghĩa này; đây chính là bốn mươi một phẩm vô minh.

Chúng ta không nói đến Bồ tát Sơ Trụ, chúng ta nói Bồ tát Đẳng Giác, các Ngài còn ngã chấp hay không? Không còn nữa, ngã chấp không còn, tuyệt đối không còn. Các Ngài vẫn còn một phẩm sinh tướng vô minh cuối cùng, vậy ai chấp trước? Vẫn là có một cái “ngã”. Không có cái “ngã”, ai chấp trước? Không có “ngã”, thì không có người chấp trước rồi. Từ đó có thể biết, sự chấp trước cực kỳ vi tế, là phải phá phẩm sinh tướng vô minh cuối cùng, mới thực sự không còn ngã chấp, bốn tướng phá sạch sành sanh, đích xác là không còn nữa. Chân như tự tánh hiển lộ viên mãn, đó gọi là Phật quả cứu cánh viên mãn. Quý

vị ở chỗ này tuyệt đối không được hiểu lầm, cho rằng đó là ngã chấp, pháp chấp mà chúng ta thường nói. Ở trong đây có tầng bậc thô - tế không giống nhau, đây là sự chấp trước vi tế. Phá một phần, tâm thanh tịnh chính là chân như bản tánh, liền thấu lộ ra một phần, chúng ta gọi là minh tâm kiến tánh.

Ngay khi mới ly được một phần, đây gọi là Bồ tát Sơ Trụ, đây là Viên giáo, quý vị phải nhớ kỹ, là Viên giáo. Nếu là Biệt giáo, ngay khi mới ly được một phần, thì là Bồ tát Sơ Địa; Sơ Địa của Biệt giáo, tương đương với Sơ Trụ của Viên giáo. Bộ kinh này của chúng ta là thuộc về Đại thừa của Viên giáo, không thuộc về Biệt giáo, nên thấy đều dùng giáo nghĩa của Viên giáo để giảng giải. Cũng gọi là Chánh Định Tự, nhằm phân định rõ đây không phải là Tà Định Tự, không phải là Bất Định Tự, mà đó là Chánh Định Tự. Phần chữ trong ngoặc là một lời giải thích ngắn gọn. “Chánh Định” có ý nghĩa là “trụ”, tâm của vị ấy an trụ trong chánh định. “Tự” nghĩa là hàng (bậc), là thuộc về bậc này. Bậc này là bậc Pháp thân Đại sĩ của Viên giáo, vị ấy đã thâm nhập vào hàng Pháp thân Đại sĩ, hoặc chúng ta nói là thâm nhập vào dòng thánh của Pháp thân Đại sĩ.